

Her er 1. erklæring, som blev kasseret:

Den af skibsførerne i Den kgl. grønlandske Handel afgivne erklæring af 8. marts 1957.

Undertegnede skibsførere erklærer herved på given foranledning, at sejlads på Grønland må anses for mere risikabel end anden normal sejlads, og at risikoen i vintermånederne er betydelig forøget, hvorfor det tilrådes at indskrænke vintersejladsen til det mindst mulige, særlig med henblik på passagerbefordring. En absolut forudsætning for vintersejladsens gennemførelse er, at Den kongelige grønlandske Handel fortsat følger den påbegyndte linje med fornyelse af skibe til Atlantfarten, senest det projekterede ishavsskib, og at der under ingen omstændigheder må slækkes på disse krav. Det anses endvidere for stærkt påkrævet, at man med hensyn til kystflåden tilstræber en snarlig fornyelse, da det nuværende materiel absolut ikke er tidssvarende, især ikke til den sene efterårssejlads. Det henstilles endvidere, at der føres en sådan personalepolitik, at tilgangen af unge navigatører, der ønsker fastansættelse, sikres, da det nu på grund af den store afgang af navigatører er overdraget ganske få modne og i grønlandske farvande kendte navigatører at bære det store ansvar.

Her er første udkast til en ny erklæring:

Første udkast til den af skibsførerne afgivne erklæring af 11. marts 1957.

I anledning af, at man offentligt har rejst spørgsmålet om, hvorvidt det er forsvarligt at gennemføre passagersejlad på Grønland om vinteren, skal undertegnede skibsførere i Den kongelige grønlandske Handel udtale: Udbygningen af den grønlandske produktion kræver helårsbesejling, og passagertransportens omkostninger ville stige enormt, hvis de store passagerskibe ikke kunne sejle hele året. Selv om passagererne muligvis kunne transporteres til Grønland med fly i sommermånederne, ville det næppe være muligt at fordele dem i Grønland med den forhåndenværende kapacitet af kystskibe. Ikke blot af økonomiske hensyn, men også for overhovedet at kunne afvikle passagertransport må helårsbesejling af Grønland derfor anses for værende nødvendig. På alle årstider er Grønlandssejladsvanskeligere og mere risikofyldt end nogen anden sejlads, men dette gælder selvfølgelig især sejlads i vintermånederne. Vintersejladsvanskelig på Grønland kræver derfor ikke blot et dygtigt og erfarent mandskab, men også hensigtsmæssigt konstruerede specialskibe og i øvrigt i enhver henseende første classes materiel. Vi anerkender og værdsætter, at Handelsens (red: KGHs) atlantgående skibe, dvs. både "Umanak" og den gamle "Disko", opfylder disse krav, og af hensyn til passagerers og mandskabs sikkerhed håber vi, at de bevilgende myndigheder også med hensyn til det nye atlantiskib, som er under bygning, vil følge Handelsens krav til skibets konstruktion og udstyr. Den situation, som "Umanak" kom ud i på sidste rejse, viste klart, at det ville være uforsvarligt at slå af på de krav, som Handelsens ledelse har stillet, støttet af den erfaring, som Handelsens skibsførere har indhøstet igennem mange årtiers besejling af Grønland. Vi ved, at der i Grønlandsfarten ligeså lidt som i anden Atlantfart ikke kan skabes absolut sikkerhed, men vi henstiller indtrængende til de bevilgende myndigheder, at man i det omfang, det på nogen måde er muligt, imødekommer de forslag til betryggelse og sikkerhed af sejladsvanskelig på Grønland, som Handelsens ledelse måtte fremsætte. Det er vor overbevisning, at det, når det bedst mulige materiel stilles til vor rådighed, er rigtigt og forsvarligt at besejle Grønland hele året og at gennemføre passagersejladsvanskelig om vinteren. Vi finder anledning til samtidig at påpege, at samme krav må stilles til kystbesejling i Grønland. Nogle af de både, som stadig må benyttes for at gennemføre passagertransporten i kystfarten, er så gamle og så forældede, at vi indtrængende henstiller, at der hurtigst muligt søges skabt en fornyelse af kystflåden.

Den endelige erklæring, som blev givet til direktøren i KGH, og sidenhen fremvist i Folketinget;

Den af skibsførerne afgivne erklæring af 11. marts 1957.

I anledning af, at man offentligt har rejst spørgsmålet om, hvorvidt det er forsvarligt at gennemføre passagersejlad på Grønland om vinteren, skal undertegnede skibsførere i Den kongelige grønlandske Handel udtale: På alle årstider er Grønlandssejlad vanskeligere og mere risikofyldt end nogen anden sejlad, men dette gælder selvfølgelig især sejlad i vintermånederne. Vintersejlad på Grønland kræver derfor ikke blot et dygtigt og erfarent mandskab, men også hensigtsmæssigt konstruerede specialskibe og i øvrigt i enhver henseende første klasses materiel. Vi anerkender og værdsætter, at Handelsens atlantgående skibe, dvs. både "Umanak" og den gamle "Disko", opfylder disse krav, og af hensyn til passagerers og mandskabs sikkerhed håber vi, at de bevilgende myndigheder også med hensyn til det nye Atlantskib, som er under bygning, vil følge Handelsens krav til skibets konstruktion og udstyr. Den situation, som "Umanak" kom ud i på sidste rejse, viste klart, at det ville være uforsvarligt at slå af på de krav, som Handelen har stillet, støttet af den erfaring, som Handelsens skibsførere har indhøstet igennem mange årtiers besejling af Grønland. Vi ved, at der i Grønlandsfarten ligeså lidt som i anden Atlantfart - ikke kan skabes absolut sikkerhed, men vi henstiller indtrængende til de bevilgende myndigheder, at man i det omfang, det på nogen måde er muligt, imødekommer forslag til betryggelse af sejladsen på Grønland. Det er vor overbevisning, at det med specialbyggede Grønlandsskibe er rigtigt at fortsætte den gennem mere end to år udførte vinterbesejling af Grønland. Det anses endvidere for stærkt påkrævet, at man med hensyn til kystflåden tilstræber en snarlig fornyelse, da det nuværende materiel ikke er tidssvarende, især ikke til den sene efterårssejlad. Det henstilles endvidere, at der føres en sådan personalepolitik, at tilgangen af unge navigatører, der ønsker fastansættelse, sikres, så Handelen ikke kommer i den situation, at kun få modne og i grønlandske farvande kendte navigatører skal bære det store ansvar.